

reiki - ks. Posacki

Autor: frater - 01/16/2012 14:49

www.aleksanderposacki.pl/pl/artykuly/reiki-a-chrzescijanstwo

O Księdzu Aleksandrze Posackim

O. Aleksander Posacki SJ (ur. 1957) - jezuita, teolog katolicki, filozof, wykładowca akademicki - doktor habilitowany teologii (KUL - Lublin), doktor filozofii (Uniwersytet Gregoriański - Rzym).

Specjalista w zakresie teologii duchowości (habilitacja), znawca demonologii (teologia rozeznawania duchowego i walki duchowej), ale też historii filozofii (religijno-filozoficzna myśl rosyjska, myśl egzystencjalna i Existenzphilosophie, tragizm i filozofia zła, filozofia psychologii i filozofia medycyny, filozofia muzyki i estetyka muzyczna); interesuje się też historią idei, łącząc ze sobą twórczo obszary i wyniki badań w zakresie filozofii i teologii, ale też nauk szczegółowych czy empirycznych (antropologia filozoficzna i teologiczna, filozoficzno-teologiczna geneza personalizmu, filozofia i teologia religii, filozofia i teologia polityczna, historia idei humanizmu i ateizmu, historia idei inicjacji, historia psychoanalizy, historia literatury „fantasy”).

Badacz, ekspert i wykładowca w szerokim obszarze tematycznym historii duchowości i historii mistyki (mistyka filozoficzna i teologiczna, chrześcijańska i niechrześcijańska, katolicka - ortodoksyjna i heterodoksyjna, prawosławna i protestancka), w tym także gnozy i neognozy (teozofia, antropozofia, jungizm, New Age i Next Age), neopogaństwa i satanizmu, paramistyki i pseudomistyki, parapsychologii i psychotroniki, psychologii duchowości i psychologii transpersonalnej, „nowej duchowości” i „duchowości alternatywnej”, nowych ruchów religijnych i sekt oraz problematyki okultyzmu i ezoteryki.

Pracownik naukowy w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie (Kierownik Katedry Historii Filozofii), wykładowca na Wydziale Teologii KUL (Instytut Teologii Duchowości KUL - Katedra Teologii Duchowości Katolickiej). Członek zwyczajny Polskiego Stowarzyszenia Teologów Duchowości.

Publicysta, rekolekcjonista, duszpasterz.

Podsumowując dotychczasowe rozważania, wypada stwierdzić, że Reiki to okultystyczny, magiczny i panteistyczny system (a właściwie zwyczaj) otwierania czakr. Nie jest on neutralny wobec światopoglądu religijnego, mimo że propagatorzy Reiki temu przeczą.

„Skuteczność Reiki nie zależy od uczuć czy przekonań osoby praktykującej ani odbiorcy (...) Inicjacja wychodzi poza nasze uczucia i przekonania, by połączyć zarówno osobę praktykującą jak i odbiorcę z bezwarunkowym i nieograniczonym źródłem życia. Połączenie to daje nam moc do skierowania uniwersalnej energii życiowej do każdego, łącznie z nami samymi. Energia jest w równym stopniu dostępna pacjentowi, dziecku, obcemu i osobie przeprowadzającej leczenie Reiki, ponieważ nie jest ona uzależniona od koncepcji intelektualnych, naszego nastawienia, planu zajęć czy nastroju” (B.CH., 58-59). Tak rozumiana energia oczywiście nie może być Bogiem, choć może być i zwykle jest przez adeptów Reiki ubóstwiana, co nie jest tym samym.

Trans dr. Usui to doświadczenie mediumistyczne. Nie przeszkadza to propagatorom Reiki argumentować po swojemu i twierdzić, iż „tu na Zachodzie odczuwamy wręcz lęk przed wszelkimi zdolnościami medialnymi. Ma to swą przyczynę: trwające całe wieki procesy czarownic, kończące się ich śmiercią na stosie, wryły się w zbiorową podświadomość. O milionach torturowanych i mordowanych nie jest łatwo zapomnieć. Nic więc dziwnego, że kościelne prześladowania osiągnęły skutek, uśpiły siłę intuicji i stłamsiły ją. Logiczne i racjonalne myślenie doprowadzone do doskonałości przez Kartezjusza, jeszcze utrwaliło tę tendencję” (H, 90). Mamy tu typowy zarys bełkotliwej ideologii stosowanej klasycznie w apologetyce New Age. Skrzyżowanie zbiorowej świadomości Junga z propagowaniem mediumizmu wbrew kulturze zachodniej (przede wszystkim kościelnej) Eliadego oraz krytyką Capry zachodniego intelektualizmu z dualizmem kartezjańskim na czele. Widzimy więc, że Reiki nie jest osamotniona, ale korzysta obficie z argumentacji wszystkiego, co jej bliskie, przede wszystkim z ideologii New Age.

Uderzające w Reiki jest nie tylko otwarcie na spirytyzm, ale - co gorsza - jego „energetyczna interpretacja”, stwarzająca dodatkowo pozory naukowości. „Stosowanie Reiki nie wymaga żadnych manipulacji przy organizmie, wystarczy jedynie fizyczne dotknięcie inspirowane uniwersalną energią życiową” (B.CH., 28). Pada mnóstwo określeń sugerujących naukowość: techniki rozpuszczania zatorów energii, blokad energetycznych, negatywnych myśli.

Znamienne jest, że po modlitwie o uwolnienie doświadczenia paranormalne związane z Reiki znikają, podobnie jak same „dary uzdrawiania”. Przeczy to tezie, będącej jedną z podstaw ideologii Reiki, iż otrzymane umiejętności uzdrawiania pozostają do końca życia.

=====